

Nr 231.

Av herr **Grym m. fl.**, om ökat anslag till bidrag till vissa skogsbrukskurser m. m.

I statsverkspropositionens nionde huvudtitel, punkt 184, har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att anvisa ett reservationsanslag av 300 000 kronor till Skogsvård m. m.: Bidrag till vissa skogsbrukskurser m. m. Av anslaget ha till bidrag till egentliga skogsbrukskurser beräknats 285 000 kronor mot 250 000 kronor för innevarande budgetår. Departementschefen anser, att man även i nuvarande läge bör försöka möjliggöra någon utvidgning av verksamheten, men har ej kunnat tillstyrka större ökning av medelsanvisningen än 35 000 kronor.

Önskvärdheten av att undvika betydande anslagshöjningar i nuvarande tidsläge motiverar återhållsamhet också på det område varom här är fråga. Emellertid bör icke en sådan återhållsamhet utesluta, att bidragsverksamheten under kommande budgetår utvidgas i något större omfattning än vad departementschefen föreslagit. Mycket starka skäl tala härför.

Den relativt talrika skogsarbetarstam, som fortfarande finnes exempelvis i stora delar av Norrland, har som bekant i väsentlig omfattning minskat genom att åtskilliga vana skogsarbetare övergivit sitt yrke och sökt sig till industriarbete. Bättre bostäder, förmånen av jämnare inkomster m. m. ha lockat. Det kan gå dithän, att den yrkesvana skogsarbetarstammen i en icke avlägsen framtid försvinner, om man icke vidtager åtgärder för att komma till rätta med skogsarbetskraftsproblemet.

Bland de åtgärder som härvid komma i fråga är anordnande av skogsbrukskurser en av de viktigaste. Kursprogrammen omfatta bl. a. undervisning i skogsvård, skogskultur, avverkning, transporter och redskapsvård. Kurserna öka intresset för skogsbruket och höja skogsarbetets anseende. Skogsarbetaren blir genom dem bättre skickad att möta de krav, som rationaliserade avverkningsmetoder med åtföljande mekanisering ställa på honom. Härigenom skapas förutsättningar för att han skall få en starkare känsla för yrkets betydelse och ökat utbyte av arbetet. En större benägenhet att kvarstå i yrket kan förmodas bli följden.

Även från en annan synpunkt är det ett samhälleligt intresse att skogsarbetaren bibringas en ökad yrkesskicklighet.

Få arbetsområden torde uppvisa så många olycksfall som skogsbruket. De kunskaper kurserna vilja meddela om verktygens skötsel, arbetarskydd och enklare sjukvård minska väsentligt olycksfallsriskerna för kursdeltagare. Kostnaderna för meddelandet av dessa kunskaper torde vara obetydliga jämförda med de vinster i bevarad hälsa som här stå att ernå.

Från sakkunnigt håll har det omvitnats, att den yrkesutbildning av skogsarbetare, som hittills bedrivits, har givit mycket goda resultat. Det har dock

visat sig, att de skogsarbetare som nåtts av undervisningen utgöra ett försvinnande fåtal i förhållande till den arbetarstam, som erfordras inom svenskt skogsbruk.

Skogsstyrelsen anser, att den hittills mera försöksvis bedrivna verksamheten måste successivt ges en ökad omfattning. Styrelsen har föreslagit en ökning med omkring 50 procent för det kommande budgetåret. Med hänsyn till den föreslagna utökningen och till kostnadsstegringar av olika slag — bl. a. måste enligt skogsstyrelsen de till deltagarna utgående stipendiebeloppen anses alltför låga — har styrelsen föreslagit ett med 200 000 kronor till 450 000 kronor förhöjt anslag.

Det av departementschefen förordade beloppet 285 000 kronor måste mot bakgrunden av nu antydda förhållanden anses vara otillräckligt. En höjning av detta belopp med 50 000 kronor till 335 000 kronor för de egentliga skogsbrukskurserna synes oss oundgänglig för att åstadkomma ytterligare utvidgning av denna kursverksamhet.

Med anledning av vad som anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte till Skogsvård m. m.: Bidrag till vissa skogsbrukskurser m. m. för budgetåret 1952/53 anvisa ett reservationsanslag av 350 000 kronor.

Stockholm den 25 januari 1952.

Lars E. Andersson.

E. Hj. Nyström.

J. F. Grym.
Hugo Sundberg.